

zaterdag januari

Nieuwjaarsdag

Lezen: 1 Korinthe 1:1-9

*God zal u ook bevestigen tot het einde toe,
zodat u onberispelijk zult zijn op de dag
van onze Heere Jezus Christus.*

– 1 Korinthe 1:8

De A is van God

Aan het begin van een nieuw jaar kijk je vooruit. Je hebt plannen, ambities, verwachtingen. Voor je werk, in je gezin. Voor je geloof en je leven met God. Je verlangt naar meer, naar de volgende stap. Mooie verlangens. Er is alleen één zwakke schakel: jijzelf. We hebben gezondheid en mogelijkheden niet in de hand. En het ontbreekt ons nogal eens aan wilskracht en discipline. Zo komen mooie ambities vaak als een teleurstellende boemerang bij je terug. Paulus schrijft deze brief aan een gemeente waar nog van alles aan mankeert. Maar zie je hoe hij begint? Hij is dankbaar voor en vol vertrouwen over hun werk in de toekomst. Hoe? Omdat hij begint met God. Hij zal hen bevestigen tot het doeleinde is bereikt. Op die manier zullen ze kunnen doen wat van hen wordt gevraagd. Zie God staan aan het begin en begin dit jaar ontspannen!

.....
'Ga met God en Hij zal met je zijn, jou nabij op al je wegen.'
(Lied 416, Liedboek – zingen en bidden in huis en kerk)

zondag januari

Lezen: 1 Korinthe 1:10-17

Maar ik roep u ertoe op, broeders, door de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u allen eensgezind bent in uw spreken, en dat er onder u geen scheuringen zijn, maar dat u hecht aaneengesmeed bent, één van denken en één van gevoelen.

– 1 Korinthe 1:10

Irritante eenheid

Vandaag is het zondag. Een heerlijke dag in de gemeente. Samen vier je Gods genade. Je wordt gevormd door Zijn Woord, muziek en elkaar. Maar zullen we gewoon eerlijk zijn? Dat valt vaak helemaal niet mee. We voelen ons het meest comfortabel op een plek en bij een gemeenschap die is zoals wij zijn. Maar de gemeente waar je nu zit is dat (waarschijnlijk) niet. De Heere God maakte Zijn christelijke gemeente één én verscheiden. Dat maakt Paulus' oproep van vandaag helemaal niet fijn. Trouw je plek innemen, niet voor jezelf beginnen en de eenheid zoeken met die ander die zo anders is ... Dat is niet leuk. Dat is irritant. Het kost energie en zoveel offers. Klopt. En toch is dat de weg van Gods gemeente. Omdat het daar niet gaat om jou of mij, maar om Hem. Ben jij moedig genoeg zo je plek in te nemen?

.....

*Mag het in de christelijke gemeente
om een ánder gaan dan om jou?*

maandag januari

Lezen: 1 Korinthe 1:18-23

Want omdat, in de wijsheid van God, de wereld door haar wijsheid God niet heeft leren kennen, heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven.

– 1 Korinthe 1:21

Belachelijk geloof

Je zit in een groep. Er komt iets ter sprake. Je vindt er echt iets van, maar je merkt dat de rest er compleet anders over denkt. Maar weinig mensen spreken zich dan uit. De meesten houden zich stil. Want het is niet fijn een mening te hebben die de overgrote meerderheid onzin vindt. Toch hoort het bij volhardend geloof, hoe wij er soms ook voor terugdeinzen. Het Evangelie is namelijk belachelijk. Nee, geloven is niet onredelijk. Je hoeft je verstand niet uit te schakelen. Er valt genoeg voor te zeggen. Maar er zal altijd iets zijn dat honend gelach oplevert. Want wie kan Jezus' offer aan het kruis uitleggen? Hoe wordt de opstanding 'logisch'? Dat wordt het nooit – en al helemaal niet in onze 'hier-en-nucultuur'. Overtuigd geloven zal je nooit alleen maar applaus brengen. Er zal ook minachting zijn. Maar met Gods goedkeuring is het het waard!

.....
Liever belachelijk met God, dan geprezen in de wereld.

dinsdag januari

Lezen: 1 Korinthe 1:24-31

Let namelijk op uw roeping, broeders: er zijn onder u niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken. Maar het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen.

– 1 Korinthe 1:26-27

Belachelijke mensen

Jaren geleden werden in het tv-programma *Praatjesmakers* kinderen geïnterviewd. Met een ontstellende eerlijkheid vertelden ze alles, op nationale televisie. Gelach alom. De ouders, over wie het vaak ging, zaten soms toch wat ongemakkelijk glimlachend in het publiek. Eerlijkheid beschaamt soms ... 1 Korinthe 1 laat ons ook wat ongemakkelijk glimlachen. Paulus beschrijft de christelijke gemeente als een groepje dat vooral niet 'wijs, machtig en aanzienlijk' is. Zo van de buitenkant zou het je niet overtuigen. Zijn punt is prachtig: in Zijn kracht doet God grote dingen met kleine middelen. Dat is ontspannend en bemoedigend. Wij hoeven het niet van onszelf te verwachten. Maar het zet ons ook op onze plek. Als je gelooft, hoor je automatisch ook bij een dwaas groepje. Een groep die het vooral niet van de eigen kracht, het eigen imago en de eigen wijsheid moet hebben. En dat valt in een prestatiecultuur niet mee. Volharding gevraagd!

.....
'Leer ons groeien, Heer, in kleiner zijn.' (Sela)

woensdag januari

Lezen: 1 Korinthe 2:1-16

Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden.

– 1 Korinthe 2:14

De kleur 9 ruiken

Kun jij de kleur 9 ruiken? Natuurlijk niet. Want 9 is geen kleur. En als het dat al zou zijn, dan nog kun je een kleur niet ruiken. Chris Rice schreef het gelijknamige Engelse liedje. Het maakt mooi duidelijk wat Paulus ons hier vertelt. De omgang met God is geen logica, of iets waar je al redenerend en al denkend vanzelf wel op terechtkomt. Er zit iets van onmogelijkheid in, waar je zelf niet zomaar toe komt. De Heilige Geest opent je ogen, je oren en je handen voor wat je anders nooit zou zien, horen of ontvangen. Zonder dat bekeringsproces (want dat is een weg, meer dan een moment) gaan Gods grote dingen aan je voorbij. Misschien moeten we in onze tijd wat minder hopen op de juiste uitleg en wat meer verwachten van het gebed om Gods Geest. Want wat onmogelijk is bij mensen, is mogelijk bij God.

.....
Gelovig leven met God is niet logisch – maar gebeurt toch.

donderdag januari

Lezen: 1 Korinthe 3:1-9

Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, maar God heeft laten groeien. Dus is dan noch hij die plant iets, noch hij die begiet, maar God, Die laat groeien.

– 1 Korinthe 3:6-7

Verkeerd ingezoomd

Met je telefoon kun je het bijna professioneel: filmen en foto's maken. We doen het vrijwel elke dag. We delen ons leven in de familieapp, met vrienden. Dan is wel van belang wat je in beeld brengt en hoe. Soms staat je camera te ver ingezoomd. Je ziet één onderdeel veel te groot en het hele plaatje verdwijnt uit beeld. Zo heb je geen idee meer wat je ziet en trek je verkeerde conclusies. Paulus ziet dat in de gemeente ook gebeuren. De gemeente staat ingezoomd op mensenwerk. Dat is immers wat de gemeente bouwt? Het directe gevolg is afgunst en verdeeldheid. Wie deed het beste werk? Maar ze maken mensenwerk veel te groot en verliezen zo het volledige plaatje uit het oog. Want niet mensenwerk, maar Gods werk is van doorslaggevend belang. Alleen dat geloof geeft de ontspanning om elkaar te waarderen, in het vertrouwen dat het goed komt.

.....

*Alleen Góds werk is doorslaggevend
– dat bemoedigt en corrigeert tegelijk.*

vrijdag januari

Lezen: 1 Korinthe 3:10-23

Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen.

– 1 Korinthe 3:14-15

Goede werken?

Waarom zou je volharden in een goed leven? Soms is de reden simpelweg angst. Angst voor het komende oordeel. Genade maakt met die angst korte metten. Ik krijg in Jezus' Naam wat ik zelf nooit verdienen kon. Hij maakt alles goed – en dat geeft rust! Maar doet mijn werk er dan nog wel toe? Zeker. Want genade betekent niet dat jouw werken niet beoordeeld zullen worden. Genade betekent dat jouw werken niet het fundament van je zaligheid zullen zijn. Maar genade zet jouw werken niet buitenspel; het zet ze in een ander licht. Wat jij met de gave van dit leven doet komt aan het licht. Het heeft directe gevolgen: je ontvangt loon of je lijdt schade. Wat je doet met je leven zet je behoud niet op het spel; het bepaalt hoe het behouden plaatje er precies uitziet. Je werken kunnen je niet veroordelen; ze worden wel beoordeeld.

Niet angst voor het oordeel, maar verwondering om de liefde is de enige echte motivatie voor volharding.

zaterdag

januari

Lezen: 1 Korinthe 4:1-7

Maar het betekent zeer weinig voor mij dat ik door u beoordeeld word of door enig menselijk oordeel. Ja, ik beoordeel ook mijzelf niet. Want ik ben mij van niets bewust, maar daardoor ben ik nog niet gerechtvaardigd.

Wie mij echter beoordeelt, is de Heere.

– 1 Korinthe 4:3-4

Omgaan met kritiek

Toen ik begon als dominee ging ik er vol voor: iedereen tevreden houden. Van die illusie werd ik al gauw genezen. Na een portie kritiek uit de gemeente luchtte ik mijn hart bij een collega. Hij gaf me onze dagtekst. Het werd voor mij een bevrijdend gedeelte in het leren omgaan met kritiek. Paulus wordt hevig bekritiseerd. Maar hij doet niet wat vaak wel mijn eerste reflex is: zichzelf verdedigen. Hij zegt simpelweg dat hoe anderen hem bezien niet bepaalt of zijn handelen goed is. Nu kan dat een gemakkelijke manier zijn om, eigenwijs, kritiek op afstand te houden. Maar Paulus weet dat ook zijn eigen oordeel niet zoveel bepaalt. Je kunt denken goed te doen en toch zo fout zitten. Paulus weet zich afhankelijk van het oog van zijn Heere. Die kent hem écht, Die kan en zal hem rechtdoen. Zo kun je kritiek zowel serieus nemen als relativeren.

.....

Een bewijs van Gods genade in je leven is dat je stopt met jezelf altijd en overal te verdedigen

zondag januari

Lezen: 1 Korinthe 5:1-13

Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

– 1 Korinthe 5:8

Als het maar goed voelt

Wat is goed, wat is fout? Dat hangt af van jouw gevoel. Als iets goed voelt, dan zal het ook wel goed zijn. En dus mag je iemand niet beperken in wat hij goed of zelfs goddelijk vindt voelen. Wie ben jij om te oordelen? Laten we vooral van liefde spreken en de rest maar openlaten ... Dat klinkt misschien mooi. Maar het is duivelse onzin. Meer cultuur dan Bijbel. Het maakt de christelijke gemeente zomaar tot een verwaterd groepje waar weinig radicaliteit meer over is. We worden vandaag geroepen tot iets anders. Tot heel duidelijk benoemen wat niet goed te praten valt en daar ook naar handelen. In de christelijke gemeente kan níét alles. Er zijn grenzen en die moet je in acht nemen. Anders zet je niets minder dan het feest van Gods genade op het spel. Hoe haaks dat ook mag staan op onze ik-gerichte cultuur: houd vol!

---

*Als Gods genade 'als het maar goed voelt' is geworden,
vieren we het verkeerde feestje.*